

ПРАВИЛНИК

ЗА СУЗБИЈАЊЕ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ ПО ШКОЛАМА

Члан 1.

Сви учитељи основних школа, као и наставници средњих школа дужни су: или примете, или посумњају да је неко дете оболело од какве заразне болести, удељити га од школе и о томе извести родитеља и лекара; још истога дана, кад ученик изостаје, а нарочито у време кад влада у месту нека епидемија, обавестити се о узроцима изостајања ученика.

Члан 2.

Ово обавештење, док се за то по школама не поставе заразних органа, вршиће се провештавањем од ученика из суседства, пазљом родитељима и другим начелном згодним, да се што пре доистине дође.

Члан 3.

Сви практични лекари су дужни, у сваком случају болесног детета, распитати се, да ли деца припадају школи у којој, па о овоме у случају неке заразне болести, поред пријаве саопштен, властима одмах, обавештити и Управу школску најкраћим путем. Неко тако дужни су разабрати, да ли у кући заразног болесника има и здраве деце, која долазе у школе, те овој забавити посещивање школе, ако могу да раздвоје заразу па о овоме извести дотичну Управу школе. Све ће бити обавезни чинити и онда, кад им дође неки

случај са села. У том ће случају извести средњу санитарску власт са захтевом, да се дотична школа најхитнијим путем обавести.

Члан 4.

Чим се појави нека заразна болест у месту, одмах ће се школски лекари и наставници, а у местима где има државних лекара и опш. по свима школама и разредима одржавати предавања ученицима о природи, начину ширења и мерама за чување и сузбијање дотичне болести. Учитељи и наставници ће за све време трајања епидемије сваком приликом снажњати своје ученике на те мере, употребљавају при том и згодне примере, познате ученицима.

Члан 5.

У случају да је лекар утврдио да је неко од ученика оболео од заразне болести шарлаха, дифтерије и заразног запаљења мозга и да је то први случај те болести у дотичном разреду, старешина школе наредитиће распуштање ученика тог разреда за 24—48 сати и одмах наредити чишћење и дезинфекцију разреда.

Члан 6.

Пре тога школски лекар, у школама по народним, извршиће преглед свих ученика и све који се покажу сумњивих, одстраниће од школе за време, колико траје инкубација дотичне болести.

Члан 7.

У случају да се у једном разреду појаве, где је то могуће поновљено у размакнута времена код деце из разних породица, дифтерија или заразно запаљење мозга, школски лекар ће тражити од бактериолошке станице потребно посуђе за узимање инфективног материјала из грла, одн. носа, па ће од свих сумњивих ученика узети потребан материјал и послати бактериолошкој станици на преглед на канџононе.

У случају да се тим прегледом не нађе канџонона, лекар ће узети материјал и од здравих ученика.

Члан 8.

Ако се после дезинфекције школе, после изоловања сумњивих, после трагања за клинцима, где је то могуће ипак непростало појављују нова оболела ученика, који припадају разним породицама и живе у разним крајевима вароши односно села, а похађају једну и исту школу, приступиће се распуштању школе привремено.

Члан 9.

Наредбу о привременом распуштању школе издаће у варошима школски лекар, а по споразуму са старешинском завода, по селима средњи (котарски) лекар или опет по споразуму са управитељем школе.

Члан 10.

Детентивну одлуку о затварању школе икако док се окружни лекар односно градски титенус или шеф школских лекара. Због тога ће се школа само привремено распустити на неколико дана, да болница може стићи одобрење од Окр. Санитет. Управе.

Лекар, који је изк. наредбу распуштање школе дубав је одмах, истог дана, да тражи одобрење из тај свој поступак од Окр. Санитет. Управе. У тој својој представи, лекар, који школу распушта, мора навести ове податке: 1. Колико траје епидемија у месту, какве је јачине и колико је случајева оболела било. 2. Колико је љака оболело из којих разреда, из којих разних породица, у којим размерама по врелину? Колико болесника има по кућама, из којих има здравих

ђака? Шта је претходно учињено, да се болест не шири у Школи? Је ли вршена и каква дезинфекција школе и кућа болесничких? Је ли обрађана пажња, да се ђаци, који прездрављају, не враћају сувише рано, још док су клицаноше, у школу? Је ли спроведена истрага за децом клицаношама? Какво мишљење има лекар, да ли се зараза шири у школи, зато што је школа сама заражена или се шири због заразе у месту? За колико се време школа распушта?

Шеф Окр. Санитит. Управе, односно градски физикус, или шеф школских лекара, чим прими овај акт одмах ће телеграфски или најхитнијем путем обавестити дотичну школску управу да ли одобрава распуштање или не, а засебним актом пак наредиће дотичном лекару шта све има да предузме у циљу сузбијања заразе.

Члан 11.

За време док траје распуст, школа ће се очистити и дезинфиковати. За време распуста и мески лекар и окружни лекар морају предузети све потребне мере прописане законом да се заразна болест у дотичном месту што пре сузбје и омогући отварање школе.

Отварање школе, која је распуштена због заразе, може бити само по одобрењу поменуће власти.

Члан 12.

Пре него што се распусте школа, лекар ће одржавати предавања свима ученицима о начину ширења и преношења дотичне болести као и о средствима прехране.

Члан 13.

Лекари су дужни снабдети се и подацима о заразним болестима. У случају појаве неке од њих, издаће се и деци свима ученицима дотичне школе.

Те летке треба и по подацима школским издати, пре него што се и појаве болести.

Ако таквих летака нема, штампаних од стране Министарства, лекар ће се постарати, да школски одбори бар један најзгушњији број листих за своје школе одштампашу.

Члан 14.

По варошима кад се распустише школе, школске власти ће забранити свима ученицима основних и средњих школа похођење биоскопа, позоришта и свих јавних места, где постоји могућност заразивања. Исто тако забранити учитељима и ученицима да похађају куће где има заразних болесника или умрлих од заразних болести. Поред тога обавестити и полицијску власт, да она забрани сопственицима тих локала приступи ђацима. Исто тако ће им се саветовати и да се не возе трамвајима.

Члан 15.

Где год је могуће и по варошима и по селима одмах сазвати и конференције ђачких родитеља, учитеља и наставника па им објаснити зашто се школа распустила и препоручити им контролу над кретањем деце.

Члан 16.

У великим школама, са више одвојених зграда где деца из разних разреда имају мале прилике да се мешају, и где се зараза појављује учестано само у једном разреду, неће бити потребно распустити целу школу, него само оног једног разреда или зграду.

Члан 17.

Распуштање школа употребљује се као крајње средство само код акутних дечијих болести као што су: шарлах, дифтерија и круц, и заразно запаљење мозга.

а) код шарлаха и дифтерије школа се распушта ако се из више породица више деце и у разна времена једно за другим разбојевају, ако се не може да сазна прави извор заразе и ако су после првих случајева извршене све мере предвиђене у чл. 4., 5. и 6.

Школа ће се распустити колико траје инкубација а најдуже три недеље.

б) Од заразног запаљења мозга школа се затвара, ако се појави више случајева једно за другим, или ако у месту влада јака епидемија, а све је учињено по чл. 4., 5. и 6.

Школа се распушта колико је потребно за инкубацију и дезинфекцију свих просторија.

в) Од мраса или рубеола се школе распуштају само у случају ако болест има нарочито тежак карактер или ако толики број оболли, да је школу потребно распустити из наставних обзира.

г) Под истим условима као год в) распуштаће се школе и од грипа.

д) Од тифа и дизентерије школе се не распуштају. Потребно је само да лекари испитају, да ли није узрок обољењима у школи или у околини. У том случају школа ће се распустити, док се тај извор заразе не отклони.

ђ) Кад се појави пегавица или повратна грозница, школа се неће распуштати, али ће се извршити преглед свих ученика, па ће се сви вањљиви и оне из њихове околине, ако се код њих и не нађу ваши, окурати, а одело им дезинфиковати.

Члан 18.

Има заразних болести код којих је распуштање у опште без икаквог циља. То су: велики кашаљ. Само ако у исто време болује много ученика, да отежава наставу, може се школа распустити за две недеље из наставних обзира.

За велике богиње није потребно распуштати школу, али је потребно одмах рованкцинирати ученике. За варицелу, руболу, заушњаке, нарочито кад су благог карактера не треба распуштати школу изузевши ако се деси да већина ученика болује.

Члан 19.

Изласци сресног лекара у села око испитивања ових појава заразе по школама сматраће се као изласци за сузбијање заразних болести у опште и везани су за сва права, која имају лекара при том послу.

Члан 20.

Приликом доласка лекара општинска управа биће дужна сазвати збор свих ђачких родитеља код општинског суднице, да би лекар могао прикупити потребне податке. Том приликом ће лекар и ђачким родитељима, као и после тога, и ђацима у школи одржати предавање о природи дотичне болести, начину пречишћења и мерама предохране.

Члан 21.

Школа се не може никад распустити на неодређено време него само у границама, прописаним овим правилником.

Члан 22.

Да се опемогућа, да деца, која су прележала неку заразну болест, или учитеља и деца из кућа где влада нека заразна болест, не допосе и не шири ову болест по школи, потребно је, да учитељи и наставници воде најстрожије рачуна о дану, кад се дотични ученик разболео, као и о најранијем термину, кад се он сме вратити у школу. Сем тога, у школу се неће пуштати

Деца, док не донесу уверење лекара, који их је лечио, и доказ да су се окупала, а ствари им и стан дезинфиковани, ако природа болести то тражи.

Члан 23.

По гаропијама, где постоје бактериолошке станице, код болести за које се бактериолошки може утврдити, да ли су прездравела деца још клицовише или не, биће потребно то утврдити бактериолошки.

Овај преглед се врши на захтев старешине школе бесплатно. Материјал за преглед из носа или грла има да пошаље лекар, који је болесника лечио.

Члан 24.

За дистерџију је потребно, да ова испитивања у интервалу од 8 дана, даду негативан налаз. Затим потребно је да се дете окупа, промени рубље и одело. Одело, у коме је било пред болест, да се дезинфикује. Стан такође.

Ако се не може преглед бактериолошки извршити дете или остати од школе осам недеља од дана разболења.

Код вариоле, да су све красте и перут отпали, да је грло сасвим здраво, да је дете купано сапуном и топлом водом, да је свршена дезинфекција одећа и стана.

Код скарлатине, да је период дескуамације прошао, дакле најмање 6 недеља од дана разболења, да је дезинфекција одећа и стана, извршена.

За заушњаке, да је двадесет дана од обољења прошло, а да нема никаквих знакова болести на детету.

За велики кашаљ, да је три недеље од дана разболења прошло.

За заразно запаљење мотри да је 40 дана од оздрављења детета прошло и да су два испитивања носног и грленог секрета у размаку од 8 дана дали негативне резултате.

За мрассе, да је перутање прошло, да је грло здраво, да је дете окупано и дезинфекција извршена.

За тифус и дизентерију, да је дете потпуно оздравело и окупано.

За трахм, да је гнојење прошло.

За туберкулозу, да нема знакова отворене туберкулозе.

О свему овоме старешине у варошким школама
трежиће, да се изда уверење од лекара, који је болес-
ника лечио.

Члан 25.

Сестре и браћа болесника, који болује неку за-
разу као и учитељ, код кога влада нека зараза, неће
долазити у школу за извесно време.

Вратити се у школу могу само у том случају, ако
је болесник потпуно издвојен, те они не одлазе к њему,
нити долази к њима из год из болесничке собе.

У том случају могу се вратити у школу код дирек-
торије 10 дана после изолације болесника; поред тога по-
требно је извршити дезинфекцију одеа, а у местима где
има бактериолошких станица и преглед бактериолошки.

У случају вариоле после изолације, дезинфекција
одеа и стана, ревакцинација и још 10 дана од изо-
лације да су прошли.

У случају шарлаха, кад су две недеље од изо-
лације прошле и да је стан и одео дезинфиковано,
да грло код тих ученика није сумњиво.

Члан 26.

Најстрожије је забрањено да лекар распушта
школу и не изазива на лице места. Таква ће по-
ступак бити кажњен као нехат у вршењу дужности.

Члан 27.

Овај Правилник ступа у живот од дана објав-
љења у „Службеним Новинама“ и важи за све школе
у земљи.

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
Одељење за Основну Наставу.

ОНБр. 5678.

од 14 фебруара 1922. године.
у Београду.

Господин Министар Просвете, одауком својом,
ОНБр. 5678, од 14. фебруара 1922. године, усвојено је
предњи Правилник, с препоруком свима школским вла-
стима: да се у будуће приликом распуштања школа
за сузбијање ширења заразних болести међу школском
децом управљају у свему по овом Правилнику.